

**Rozkład materiału
oraz
Przedmiotowe zasady oceniania
dla klasy III
w roku szkolnym 2024/2025
Przedmiot: religia**

NARZĘDZIA POMIARU OSIĄGNIĘĆ UCZNIA I SPOSOBY
OCENIANIA WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI:

- praca domowa,
- praca samodzielna podczas zajęć,
- odpowiedzi ustne,
- zeszyty ćwiczeń,
- zeszyty przedmiotowe,
- wytwory pracy dziecka (np.: prace plastyczne, techniczne),
- śpiew piosenek (znajomość słów i melodii),
- sprawność motoryczna,
- wykonywanie ćwiczeń,
- obserwacja zachowania podczas zajęć i przerw,
- przygotowanie do lekcji,
- aktywność,
- praca w grupie

Ponadto dzieci zaliczają poszczególne modlitwy na ocenę (informacja uprzednio wysyłana do rodziców przez system Librus).

UWAGA: Ocena śródroczna ustalana jest w zakresie podstawy programowej obowiązującej w działach 1-2, natomiast roczna jest ustalana na podstawie materiału z działów 1-5.

Dział w podręczniku	Ramy czasowe	Numer i temat lekcji	Treści nauczania z podstawy programowej	Wymagania szczegółowe zgodne z podstawą programową: podstawowe (P) i ponadpodstawowe (PP) Uczeń:
I. Jezus chce ze mną rozmawiać		1. Trwamy przy Panu Jezusie – poznając Go i modląc się	– Konieczność wysiłku w podtrzymywaniu relacji. – Rodzice jako nauczyciele relacji z Bogiem. – Ludzie uczący modlitwy. – Modlitwa jako sposób podtrzymywania relacji z Bogiem oraz droga Jego poznawania. – Ukazanie znaczenia regularnego przystępowania do sakramentu spowiedzi i uczestniczenia w Eucharystii. – Ukazanie, czym jest modlitwa, oraz poznanie różnych form modlitewnych. – Ukazanie znaczenia sakramentów Eucharystii i pokuty.	P: – modli się słowami oraz w myślach; – wymienia miejsca i sytuacje, w których poznajemy Pana Boga.

			PP: – zaczyna i kończy dzień znakiem krzyża; – wyjaśnia sens znaku krzyża i codziennej modlitwy; – wymienia miejsca i sytuacje, w których można się modlić; – umie śpiewać pieśń <i>Bóg jest miłością</i> i formułuje krótkie modlitwy dziękczynne.
		2. Kościół – szczególne miejsce spotkania z Bogiem	– Uświadomienie wartości udziału w nabożeństwach jako formach spotkań z Jezusem. – Kościół szczególnym miejscem realnej obecności Chrystusa i wspólnej modlitwy wierzących. – Ukazanie uczniowi wyjątkowości miejsca, jakim jest kościół dla wierzącego katolika.
			P: – wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej; – rozróżnia terminy: Kościół – wspólnota oraz kościół – budynek. PP: – świadomie uczestniczy w spotkaniu z Jezusem na Mszy Świętej oraz w innych nabożeństwach; – wyjaśnia terminy: „tabernakulum”, „patena”, „stula”, „paschał”, „mszał”, „witraż”, „wieczna lampka”, „ambona”; – poprawnie wskazuje poszczególne miejsca w kościele i przedmioty wyposażenia kościoła.

		3. Modlitwa – przygotowanie do przyjęcia Pana Jezusa	– Rodzaje modlitwy. – Wyjaśnienie, że Jezus jest dla nas wzorem relacji z Bogiem Ojcem. – Jezus naszym przyjacielem wspierającym nas w miłości Boga i bliźniego. – Modlitwa przestaje być trudem dzięki żywej relacji z Bogiem. – Ukazanie, czym jest modlitwa, i poznanie różnych form modlitewnych.	P: – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia; – tłumaczy potrzebę częstej modlitwy; – objaśnia, że Jezus jest wzorem modlitwy i relacji z Bogiem.
				PP: – tłumaczy, że Jezus jest naszym przyjacielem, który umacnia nas w wierze, nadziei i miłości; – wymienia przykładowe sytuacje, w których możemy naśladować Jezusa jako wzór modlitwy i relacji z Panem Bogiem; – uczy się, jak okazywać miłość bliźniemu w codziennych sytuacjach domowych i szkolnych – na wzór miłości Serca Pana Jezusa wynagradza za swoje grzechy; – buduje relację z Jezusem opartą na szczerej przyjaźni.
		4. <i>Modlitwa Pańska</i> – najpiękniejsza modlitwa	– <i>Modlitwa Pańska</i> – najpiękniejsza modlitwa (Łk 11, 1-4) (D.4). – Bóg jest naszym czułym, kochającym Ojcem i możemy zwracać się do Niego jak Jego ukochane dzieci. – Wartość rozpoczynania i kończenia dnia modlitwą. – Ukazanie <i>Modlitwy Pańskiej</i> jako wzoru wszelkiej modlitwy. – Zapoznanie z budową i treścią <i>Modlitwy Pańskiej</i>.	P: – podaje z pamięci tekst <i>Modlitwy Pańskiej</i>; – wyjaśnia, dlaczego <i>Modlitwa Pańska</i> jest najpiękniejszą modlitwą; – wymienia przykładowe sytuacje, w których warto odmawiać <i>Modlitwę Pańską</i>.

			PP: – rozpoczyna i kończy swój dzień krótką modlitwą; – omawia schemat <i>Modlitwy Pańskiej</i> i klasyfikuje wezwania odnoszące się do Boga i do człowieka; – wypowiada akty strzeliste, aby jednoczyć się z Jezusem.
		5. Pismo Święte źródłem modlitwy	– Modlitwa w Starym Testamencie. – Maryja nauczycielką modlitwy (Łk 1, 46-55 – <i>Magnificat</i>). – Ukazanie postaci z Biblii, które uczą nas, jak się modlić – szczególnie Maryi. – Zachęcenie ucznia do samodzielnego czytania Pisma Świętego. – Ukazanie Pisma Świętego jako skarbcza pełnego przykładów modlitwy i życia w komunii z Bogiem. – Modlitwa wyrazem naszej wiary i miłości do Boga.
			P: – podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie (np. „Oto jestem” – Abraham; „Mów, bo sługa Twój słucha” – Samuel; „Wysłuchaj mnie, o Panie” – Eliasza lub przykładowe sigła psalmów); – wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia, dziękczynnej, przebiegającej oraz błagalnej. PP: – wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy; – omawia modlitwę <i>Magnificat</i>; – poznaje Boga i uczy się modlitwy w samodzielnej lekturze Słowa Bożego; – tłumaczy znaczenie wytrwałości w regularnej modlitwie; – modli się na wzór świętych.

		6. Modlę się sam i we wspólnocie	– Postawy i gesty podczas modlitwy. – Pouczenie o wartości i potrzebie modlitwy w różnych sytuacjach powszedniego życia: modlitwa przed nauką, przed pracą, przed posiłkiem itp. – Modlitwa liturgiczna Kościoła. – Zwrócenie uwagi na szczególną wartość modlitwy we wspólnocie. – Rodzaje modlitwy: indywidualna i wspólna, ich wartość oraz charakterystyka.	P: – charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową; – z pomocą katechety wylicza części stałe Mszy Świętej; – wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej; – przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; – uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; – wyjaśnia wartość modlitwy za innych; – wymienia najważniejsze formy modlitewne.
				PP: – podaje z pamięci treść <i>Wyznania Wiary</i>; – modli się w wielu sytuacjach życia: przed nauką, przed podróżą, przed posiłkiem itp.; – uczestniczy w modlitwie wspólnotowej; – pragnie wspomagać innych modlitwą; – wskazuje teksty wybranych modlitw niektórych świętych; – świadomie uczestniczy w liturgii poprzez pobożne wykonywanie znaków i gestów.
		7. Różaniec – modlimy się z Maryją	– Zapoznanie uczniów z modlitwą różańcową. – Modlitwa różańcowa i jej struktura. – Nabożeństwo różańcowe. – Ukazanie Maryi jako kochającej matki, która uczy nas wiary i miłości do swojego Syna oraz wyprasza nam wiele łask. – Maryja wzorem kontemplacji i przeżywania w sercu wydarzeń z życia Chrystusa.	P: – umie na pamięć i streszcza modlitwę <i>Pozdrowienie anielskie</i>; – wymienia z pamięci najważniejsze modlitwy maryjne (<i>Pozdrowienie anielskie</i>, <i>Pod Twoją obronę</i>, <i>Anioł Pański</i>, różaniec); – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych; – ukazuje związek nabożeństwa ze czcią Jezusa i Maryi.

				PP: - wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi; - w modlitwie stawia Panu Bogu pytania jak Maryja i jak Ona poddaje się woli Bożej; - na wzór Maryi modli się w różnych okolicznościach życia; - wraz z Maryją wielbi Boga, prosi Go i ufa Mu; - okazuje cześć, wdzięczność i szacunek wobec Jezusa oraz Matki Najświętszej.
II. Jezus mnie prowadzi		8. Najważniejsze przykazanie – przykazanie miłości	- Zapoznanie z treścią przykazania miłości. - Uświadomienie, że wiara przejawia się także poprzez udział w liturgii. - Ukazanie sensu przykazań i zasad moralnych w życiu każdego człowieka. - Przestrzeganie Bożych drogowskazów źródłem szczęścia. - Charakterystyka miłości do Boga i człowieka. - Przykazania Boże wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. - Treść i znaczenie poszczególnych przykazań.	P: - wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu; - określa, jakie znaczenie w życiu mają drogowskazy i zasady; - tłumaczy, na czym polega związek między miłością do Boga a miłością do bliźniego; - recytuje z pamięci przykazanie miłości.
				PP: - szczerze postanawia przestrzegać przykazania miłości: przede wszystkim kochać Boga, a bliźniego jak siebie samego; - wyjaśnia, dlaczego przede wszystkim należy miłować Boga i stawiać Go zawsze na pierwszym miejscu;

			– okazuje miłość Panu Bogu w kościele podczas modlitwy; – realizuje przykazanie miłości w konkretnych sytuacjach swojego życia – okazuje miłość bliżnim w swoim otoczeniu.
		9. Chrześcijanin kocha każdego człowieka	– Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Zapoznanie z przykładami postaw moralnych ukazanych w Biblii i w historii Kościoła. – Ukazanie znaczenia miłości bliźniego w życiu chrześcijanina. – Jezus najlepszym przykładem miłości bliźniego – oddał za nas swoje życie. – Wyjaśnienie, że bliźnim jest nie tylko mój przyjaciel albo członek rodziny, ale też nieprzyjaciel lub nieznajomy.
			P: – tłumaczy, na czym polega przykazanie miłości; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności; – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus jest najlepszym przykładem miłości bliźniego.
			PP: – jest otwarty na miłość Boga; – okazuje szczerą chęć miłości bliźniego okazywaną w różnych sytuacjach życia; – tłumaczy, że chrześcijanin to człowiek, który stara się naśladować Pana Jezusa w miłości; – wyjaśnia, co oznacza naśladowanie Jezusa.
		10. Pan Bóg dał mi przykazania – Dekalog	– Dekalog (Wj 20, 2–17). – Ukazanie Dekalogu jako drogowskazu na szczęśliwe życie. – Zapoznanie z Dekalogiem i ukazanie jego znaczenia w codziennym życiu. – Dekalog wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi.
			P: – wymienia z pamięci przykazania Boże; – opisuje strukturę Dekalogu; – tłumaczy, że Dekalog jest rozwinięciem przykazania miłości; – wyjaśnia, dlaczego Dekalog jest wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi.

				PP: – stara się wypełniać przykazania Boże; – uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; – jest otwarty na miłość Boga.
		11. Wierzę w Boga, oddaję Bogu cześć	– Wyjaśnienie istoty pierwszego przykazania Dekalogu. – Chrześcijanin na miłość Boga odpowiada wiarą i miłością. – Wartość wiary i posłuszeństwa woli Boga.	P: – zna treść Dekalogu; – wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych; – wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – wyjaśnia istotę pierwszego przykazania; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności; – uzasadnia, że Bóg jest dawcą i Panem naszego życia, chce dla nas dobra i szczęścia.
		12. Szanuję imię Boże, bo jest święte	– Wyjaśnienie istoty drugiego przykazania. – Imię Boże jest święte i nie należy wypowiadać go bez potrzeby.	PP: – szczerze postanawia przestrzegać pierwszego przykazania; – jest otwarty na miłość Boga; – wyjaśnia, czym jest posłuszeństwo, poddanie się Bogu, co znaczy wierzyć i czcić Boga i jakie postawy się temu sprzeciwiają.
				P: – wskazuje na istotę drugiego przykazania; – wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności; – tłumaczy, kiedy można wymawiać imię Boga oraz jakie postawy i zachowania wyrażają szacunek dla Jego świętości.

				PP: – szczerze postanawia przestrzegać drugiego przykazania; – okazuje szacunek Bożemu imieniu i wszystkiemu, co Bogu poświęcone.
		13. Jak przeżywam dzień święty?	– Wyjaśnienie istoty trzeciego przykazania. – Niedziela pamiątką zmartwychwstania. – Dzień Pański jest dniem, w którym chrześcijanin spędza czas z najbliższymi oraz oddaje chwałę Bogu. – Ukazanie niedzieli jako wyjątkowego dnia tygodnia.	P: – wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych; – wymienia postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności; – wskazuje na istotę trzeciego przykazania; – wyjaśnia, dlaczego niedziela jest dniem świętym dla chrześcijan; – wymienia sposoby świętowania niedzieli.
		14. Kocham swoich rodziców	– Wyjaśnienie istoty czwartego przykazania. – Święta Rodzina jest dla każdej rodziny przykładem relacji z bliskimi i Bogiem.	PP: – szczerze postanawia przestrzegać trzeciego przykazania; – uczestniczy w niedzielnej Mszy Świętej i obchodzi dzień Pański świadomy wyjątkowego charakteru tego dnia; – wyraża wiarę i uwielbienie Boga oraz radość ze spotkania z Bogiem i ludźmi w niedzielę.
				P: – wskazuje na istotę czwartego przykazania; – wylicza postawy zgodne z tym przykazaniem i sprzeciwiające się mu; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności.

				PP: – szczerze postanawia przestrzegać czwartego przykazania; – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych, jeśli chodzi o szacunek do rodziców, osób starszych, ojczyzny; – odnosi się z szacunkiem i wdzięcznością do rodziców i wszystkich, którzy się o niego troszczą; – układa własną modlitwę za rodziców i opiekunów.
		15. Troszczę się o życie i zdrowie	– Wyjaśnienie istoty piątego przykazania. – Należy dbać o zdrowie i życie swoje i innych, a także o cały świat ożywiony, który został stworzony przez Boga.	P: – wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – podaje przykłady zachowywania piątego przykazania Bożego w codzienności; – wskazuje na istotę piątego przykazania.
				PP: – szczerze postanawia przestrzegać piątego przykazania; – odnosi się z szacunkiem do służb mundurowych i publicznych, lekarzy oraz do tych, którzy ratują ludzkie życie i szczególnie przestrzegają w swojej pracy piątego przykazania; – odnosi się z wdzięcznością do rodziców i wszystkich bliskich, którzy troszczą się o jego zdrowie i życie; – dziękuje Bogu za dar życia i zdrowia; – odnosi się z szacunkiem do świata przyrody.

		16. Pan Bóg błogosławi życie rodzinne	– Wyjaśnienie istoty szóstego i dziewiątego przykazania. – Pan Bóg błogosławi życie rodzinne, małżonkom wyznacza zadania wytrwania w miłości aż do śmierci oraz wychowania dzieci na dobrych ludzi.	P: – wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych; – wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – podaje przykłady zachowywania szóstego i dziewiątego przykazania w codzienności; – wyjaśnia istotę szóstego i dziewiątego przykazania.
				PP: – rozumie wartość czystego serca i stara się nie oglądać nieodpowiednich programów w telewizji, unika złych rozmów i żartów; – wyraża wdzięczność rodzicom za dar rodziny; – dba o zdrowie i czystość swojego ciała i duszy; – wyjaśnia, dlaczego małżeństwo i rodzina uczą posłuszeństwa, wiary, ofiarnej miłości.
		17. Szanuję własność swoją, cudzą i to, co wspólne	– Wyjaśnienie istoty siódmego i dziesiątego przykazania. – Potrzebne do życia rzeczy należy zdobywać uczciwą pracą. – Należy szanować dobra swoje i cudze. – Sumienna nauka jest potrzebna, by w przyszłości móc uczciwie zarabiać na życie.	P: – wyjaśnia istotę siódmego i dziesiątego przykazania; – wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności; – uzasadnia szacunek do wartości doczesnych; – określa sens uczciwości, pracowitości, oszczędności, dobroczynności.

			PP: – szczerze postanawia przestrzegać siódmego i dziesiątego przykazania; – sumiennie podejmuje trud nauki świadomy znaczenia wykształcenia w dorosłym życiu; – z szacunkiem i dystansem dysponuje dobrami materialnymi, szanuje cudze rzeczy.
	18. Chcę zawsze mówić prawdę	– Wyjaśnienie istoty ósmego przykazania. – Dar mowy powinien być wykorzystywany do czynienia dobra.	P: – wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych; – wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom; – podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności; – wskazuje na istotę ósmego przykazania; – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, uczciwość, co znaczy fałszywe świadectwo i jaką wartość ma prawda – jest fundamentem ludzkich relacji.
			PP: – szczerze postanawia przestrzegać ósmego przykazania; – wykorzystuje dar mowy do czynienia dobra i stara się zawsze mówić prawdę; – wyraża wdzięczność swoim przyjaciołom i bliskim za dar zaufania.

		19. Przykazania kościelne pomagają być bliżej Pana Jezusa	– Poznanie Przykazań kościelnych. – Przykazania kościelne pomagają nam wypełniać wolę Pana Boga, być bliżej Jezusa, budować wspólnotę Kościoła.	P: – recytuje z pamięci Przykazania kościelne; – wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m. in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych.
				PP: – dostrzega i tłumaczy wartość postu; – dostrzega i docenia wartość udziału w liturgii; – bierze udział w praktykach religijnych świadomy, że pomaga to zbliżyć się do Jezusa; – stara się przestrzegać Przykazań kościelnych.
III. Jezus mnie uzdrawia		20. Pan Jezus zaprasza na spotkanie w sakramentach świętych	– Sakramenty znakami spotkania z Chrystusem. – Ukazanie sakramentów jako znaków spotkania z Jezusem. – Siedem sakramentów świętych. – Uświadomienie, że sakramenty są realną pomocą i dają umocnienie, uzdrowienie i błogosławieństwo. – Przygotowanie do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii.	P: – przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem; – tłumaczy, że sakramenty święte dają umocnienie, łaskę i błogosławieństwo.
				PP: – wyraża przekonanie o obecności Chrystusa w sakramentach i chętnie je przyjmuje; – wymienia sakramenty święte; – jest otwarty na miłość Boga; – charakteryzuje obrzędy wstępne Mszy Świętej.

		21. Możemy przezwyciężyć pokusy	- Uświadomienie, że każdy człowiek doświadcza pokus i że nie są one grzechem. - Rodzaje grzechu – grzechy popełnione myślą, mową, uczynkiem, zaniedbaniem. - Waga grzechu: grzech lekki i grzech ciężki. - Ukazanie Boga jako dobrego Ojca, który przebacza nam każde przewinienie, o ile będziemy żałować za nie i wyznamy je w sakramencie pokuty. - Spowiedź powszechna odpuszcza grzechy lekkie, a przyjmowanie Komunii Świętej uwalnia nas od skutków powszednich złych uczynków. - Uświadomienie, że miłość do Boga i ludzi jest wielką siłą w momencie pokusy. - Ukazanie wartości codziennego rachunku sumienia.	P: - wymienia sposoby walki z grzechem; - odróżnia grzech ciężki i lekki; - tłumaczy, że pokusa jest momentem próby i może prowadzić do grzechu, ale nie jest grzechem; - wymienia cztery rodzaje grzechu; - wyjaśnia, że Bóg nas kocha i pragnie pomagać nam w przezwyciężaniu pokus.
				PP: - dokonuje refleksji nad swoim postępowaniem, wyraża żal za grzechy; - pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym; - wie, że podczas spowiedzi powszechnej otrzymujemy przebaczenie grzechów lekkich; - praktykuje codzienny rachunek sumienia.

		22. Spowiedź powszechna a sakramentalna	– Ukazanie uzdrawiającej mocy sakramentu pokuty i pojednania. – Zapoznanie z pojęciem „sakrament pokuty i pojednania” oraz warunkami spowiedzi. – Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. – Warunki sakramentu pokuty i pojednania. – Zapoznanie ze znaczeniem i treścią <i>Spowiedzi powszechnej</i>.	P: – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania; – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania; – charakteryzuje <i>Spowiedź powszechną</i>.
				PP: – wyraża pragnienie przeżycia sakramentu pokuty i pojednania; – recytuje z pamięci tekst <i>Spowiedzi powszechnej</i>; – modli się o pomoc w przezwyciężaniu pokus; – podejmuje wysiłek pracy nad sobą.
		23. Warto często robić rachunek sumienia	– Zapoznanie z pojęciem „sumienie” i jego charakterystyką. – Sumienie to zdolność rozpoznania i oceny dobra i zła. – Grzech zawsze pociąga za sobą negatywne konsekwencje: jedne zachodzą od razu, inne pojawiają się później. – Uświadomienie, że trzeba formować i dbać o swoje sumienie poprzez wierność Panu Bogu, przestrzegając przykazań. – Zachęta do codziennego rachunku sumienia.	P: – swoimi słowami charakteryzuje sumienie; – tłumaczy, czym jest rachunek sumienia; – wskazuje na potrzebę kształtowania sumienia; – tłumaczy, że każdy grzech pociąga za sobą negatywne konsekwencje.

				PP: – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia; – troszczy się o własne zbawienie; – wymienia sposoby walki z grzechem; – kształtuje swoje sumienie poprzez codzienny rachunek sumienia.
		24. Samo przepraszam nie wystarczy – żal za grzechy	– Uświadomienie uczniom, że za wyrządzoną komuś krzywdę należy przeprosić i przyznać się przed pokrzywdzoną osobą do swojej winy; aby pojednać się z Bogiem potrzebny jest żal za grzechy. – Żal za grzechy to uznanie przed Bogiem, że mój czyn był zły i wynikł z mojej winy. – Dwa rodzaje żalu za grzechy: niedoskonały i doskonały. – Zachęta do kształtowania sumienia i pojednania z Bogiem oraz ludźmi. – Wyjaśnienie znaczenia żalu za grzechy jako podstawowego warunku sakramentu pokuty i pojednania.	P: – wyjaśnia, czym jest żal za grzechy; – wymienia dwa rodzaje żalu za grzechy; – omawia wybrane przypowieści Jezusa.
				PP: – żałuje za popełnione grzechy i stara się o pojednanie z Bogiem i ludźmi; – codziennie stara się robić rachunek sumienia; – układa krótką modlitwę wyrażającą skruchę i żal za grzechy.

		25. Mocne postanowienie poprawy	– Mocne postanowienie poprawy to postanowienie pracy nad sobą, unikanie okazji do zła, modlitwa o pomoc Bożą w walce z pokusami. – Wyjaśnienie znaczenia mocnego postanowienia poprawy jako warunku spowiedzi.	P: – wyjaśnia znaczenie mocnego postanowienia poprawy jako warunku spowiedzi.
				PP: – wyraża gotowość walki ze swoimi wadami, postanawiając poprawę i podejmując walkę z pokusami; – modli się o miłosierdzie i Bożą pomoc w walce z grzechem; – podejmuje decyzję o przemianie swojego życia; – wyjaśnia, że nawrócenie oznacza zmianę życia na lepsze; – potrafi sformułować swoje postanowienie poprawy; – wyjaśnia nauczanie Jezusa o nawróceniu i przebaczeniu; – umie określić, co sprzyja postanowieniu poprawy i zmianie życia.
		26. Szczera spowiedź – spotkanie z kochającym Panem Bogiem	– W sakramencie pokuty i pojednania Jezus udziela nam swojego przebaczenia i miłosierdzia. – Owoce sakramentu pokuty i pojednania: radość, pokój, czyste serce, odnowienie więzi z Bogiem i ludźmi. – Wyjaśnienie znaczenia i mocy sakramentu pokuty i pojednania oraz zapoznanie z jego formułą.	P: – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania; – wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania; – wymienia pięć warunków sakramentu pokuty; – potrafi wyjaśnić, dlaczego spowiedź odbywa się za pośrednictwem księdza;

				– uczy się na pamięć formuły spowiedzi; – uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjmowania Komunii Świętej.
				PP: – szczerze przyznaje się i wypowiada swoje grzechy; – okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości; – prowadzi ufny dialog z Chrystusem przebaczącym; – wyraża pragnienie i widzi potrzebę systematycznej spowiedzi; – pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym; – wyraża przekonanie o przebaczeniu grzechów w sakramencie pokuty.
				P: – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania; – wyjaśnia wartość i znaczenie zadośćuczynienia Bogu i bliźniemu jako warunku spowiedzi.
		27. Zadośćuczynienie za grzech Panu Bogu i ludziom	– Ukazanie wartości zadośćuczynienia Bogu i bliźniemu jako warunku sakramentu spowiedzi. – Wyrządzone krzywdy należy starać się naprawić – to warunek owocnej spowiedzi świętej.	PP: – układa modlitwę dziękczynną za dar sakramentu pokuty i pojednania; – troszczy się o właściwe przygotowanie się do tego sakramentu; – wyraża przekonanie o potrzebie naprawienia krzywd i zadośćuczynienia;

				– dąży do świętości, naśladuje Chrystusa, zadość czyni Bogu i wynagradza bliżnim wyrządzone krzywdy.
IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę		28. Uwielbienie Pana Boga za Jego obecność wśród ludzi	– Zapoznanie z poszczególnymi częściami Mszy Świętej. – Poszczególne części Mszy Świętej. – Kolejność poszczególnych części obrzędów wstępnych. – Ukazanie najważniejszych wymiarów Eucharystii. – Bliższe zapoznanie z obrzędami wstępnymi. – Modlitwa uwielbienia. – Msza Święta jest najwspanialszą i najdoskonalszą modlitwą, bo jest ofiarą samego Pana Jezusa.	P: – wyjaśnia, co się dzieje podczas poszczególnych części Mszy Świętej, szczególnie podczas obrzędów wstępnych; – potrafi wymienić wszystkie części Mszy Świętej w odpowiedniej kolejności; – wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; – wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; – swoimi słowami i w skrócie opowiada, co dzieje się podczas obrzędów wstępnych Mszy Świętej; – tłumaczy pojęcia: „procesja wejścia”, „spowiedź powszechna”, „hymn pochwalny”; – tłumaczy, na czym polega modlitwa uwielbienia i wyjaśnia, co można zrobić, by była ona dla nas łatwiejsza; – tłumaczy, dlaczego Msza Święta jest najdoskonalszą Ofiarą.
				PP: – świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; – stara się formować w sobie postawę uwielbienia; – uczy się na pamięć hymnu <i>Chwała na wysokości Bogu</i>.

		29. Liturgia słowa – spotkanie z Panem Jezusem przy Stole Słowa	– Liturgia słowa. – Bliższe zapoznanie ze strukturą liturgii słowa. – Wyjaśnienie znaczenia gestów i postaw podczas liturgii słowa. – Słowo Boże chroni nas od zła i grzechu, jeśli je znamy i zachowujemy w sercu.	P: – opisuje swoimi słowami, co dzieje się podczas Mszy Świętej w czasie liturgii słowa; – tłumaczy symbolikę trzech krzyżyków czynionych przed czytaniem Ewangelii; – tłumaczy, czym jest Stół Słowa; – opisuje, czym różni się liturgia słowa w niedzielę oraz w dzień świąteczny od tej z dni zwykłych; – wyjaśnia, jakie słowa, gesty, postawy towarzyszą uczestnictwu w liturgii słowa. PP: – pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze Słowem Bożym i jednoczyć się Chrystusem eucharystycznym; – uważnie uczestniczy w liturgii słowa, odpowiada na wezwania kapłana; – wyjaśnia, że trzeba uważnie słuchać Słowa Bożego, wprowadzać nauczanie Jezusa w życie.
		30. <i>Wyznanie Wiary</i> moją odpowiedzią. <i>Credo</i>	– zapoznanie z treścią i znaczeniem <i>Wyznania Wiary</i>. – <i>Wyznanie Wiary</i> jako moja odpowiedź w dialogu z Bogiem, który mówi do mnie poprzez swoje Słowo. – Modlitwa <i>Credo</i> przedstawia, co Pan Bóg dla nas czyni od stworzenia aż po życie wieczne.	P: – wyjaśnia znaczenie, jakie tradycyjny tekst <i>Credo</i> ma w Kościele; – wymienia prawdy wiary obecne w <i>Credo</i>. PP: – uważnie i ze zrozumieniem wypowiada <i>Wyznanie Wiary</i> na Mszy Świętej;

				– uczy się na pamięć <i>Składu apostołskiego</i>, recytuje mszalne <i>Wyznanie Wiary</i>; – troszczy się o rozwój swojej wiary; – samodzielnie wyjaśnia najważniejsze prawdy wiary zawarte w poznanych modlitwach.
		31. Powierzam Bogu sprawy i małe i wielkie, siebie i innych	– Zapoznanie ze znaczeniem i strukturą <i>Modlitwy powszechnej</i>. – <i>Modlitwa powszechna</i> to przedstawianie Panu Bogu problemów, trosk całego świata, Kościoła, parafii, rodzin, różnych osób przeżywających trudności i nas samych, obecnych na Mszy Świętej. – Ukazanie modlitwy jako podstawy życia duchowego i źródła wiary i miłości. – Kształtowanie postawy ufności wobec Boga wyrażającej się w chętnym zwracaniu się do Niego z prośbami.	P: – wyjaśnia, czym jest <i>Modlitwa powszechna</i> (<i>Modlitwa wiernych</i>); – swoimi słowami, ogólnie, przedstawia strukturę <i>Modlitwy powszechnej</i>; – formułuje modlitwę prośby w intencjach prywatnych, rodziny i Kościoła; – wyjaśnia pochodzenie nazwy <i>Modlitwa powszechna</i>; – opowiada o roli i znaczeniu modlitwy w dbaniu o rozwój miłości i wiary. PP: – świadomie bierze udział w <i>Modlitwie powszechnej</i> podczas niedzielnej Mszy Świętej; – z ufnością powierza Panu swoje sprawy i staje przed Bogiem w osobistej modlitwie prośby; – jest otwarty na miłość Boga; – potrafi formułować proste wezwania <i>Modlitwy powszechnej</i>.

		32. Msza Święta ofiara Pana Jezusa, Kościoła i naszą	– Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła. – Uświadomienie tajemnicy prawdziwej obecności Chrystusa w eucharystycznym chlebie i winie i naszej ludzkiej możliwości włączenia się w tę ofiarę. – Chrystus przemienia swoją obecnością chleb i wino w swoje Ciało i Krew, ale przemienia też i moje życie, jeśli mu je ofiaruję. – Przypomnienie biblijnej opowieści o ustanowieniu Eucharystii. – Struktura liturgii eucharystycznej.	P: – tłumaczy łacińskie znaczenie słowa „hostia”; – wymienia, co może ofiarować Bogu; – opowiada o ustanowieniu Eucharystii; – wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; – swoimi słowami opisuje tajemnicę obecności Jezusa w Eucharystii; – wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła.
				PP: – składa Jezusowi osobiste dary duchowe, aby jego codzienność stała się częścią ofiary Chrystusa; – opowiada, jak przebiega procesja z darami w czasie Mszy Świętej; – świadomie przeżywa liturgię eucharystyczną, włącza w nią swoje życie.
		33. Pan Jezus ofiarowuje siebie za nasze grzechy	– Ukazanie Eucharystii jako bezkrwawej ofiary za nasze grzechy. – Każda Msza Święta to realne uobecnienie ofiary Pana Jezusa na krzyżu. – Obrzędy liturgii eucharystycznej. – Pokazanie Bożej ofiary jako ofiary z Miłości, oddanej z pragnienia Boga, byśmy żyli wiecznie i byli szczęśliwi.	P: – wyjaśnia prawdę wiary, że Chrystus ofiarował się – umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia; – definiuje, czym jest grzech, jakie przynosi skutki i dlaczego potrzebujemy odkupienia; – tłumaczy, dlaczego krzyż jest znakiem naszej wiary; – opowiada, jak Jezus ofiarował się za nas i jak to ponawia we Mszy Świętej;

				– wyjaśnia sens pojęć: „bezkrwawa ofiara”, „przeistoczenie”, „konsekracja”; – tłumaczy, że podczas każdej Mszy Świętej uobecniata jest ofiara Chrystusa na Golgocie; – wymienia sytuacje, w których czynimy znak krzyża; – recytuje słowa przeistoczenia.
				PP: – recytuje z pamięci wszystkie odpowiedzi na słowa kapłana po konsekracji; – głęboko przeżywa spotkanie z kochającym Bogiem ofiarującym siebie podczas Eucharystii; – z szacunkiem wykonuje znak krzyża w różnych sytuacjach codzienności; – aktywnie bierze udział w obrzędach liturgii eucharystycznej, odpowiada na wezwania kapłana.
		34. Eucharystia – spotkanie z Panem Bogiem i dziękczynienie	– Ukazanie Eucharystii jako spotkania i uczty dziękczynienia, prośby i uwielbienia Boga za stworzenie i odkupienie człowieka. – Obrzędy liturgii eucharystycznej, <i>Modlitwa Eucharystyczna</i>. – Eucharystia to osobiste spotkanie z żywym Bogiem.	P: – tłumaczy znaczenie pojęć: „Eucharystia”, „prefacja”; – wyjaśnia, że podczas każdej Mszy Świętej spotykamy obecnego Pana Jezusa i możemy prosić Go i dziękować Mu za wszystko; – objaśnia, co oznaczają, że Msza Święta jest pamiątką i dziękczynieniem, że jest spotkaniem z żywym Jezusem; – podaje przykłady darów Bożych, jakie dostrzega w swoim życiu i układa modlitwę dziękczynną; – wyjaśnia znaczenie postawy klęczącej i stojącej.

			PP: – wielbi Boga obecnego w Eucharystii za dar stworzenia i odkupienia, a także modli się w intencjach Kościoła i własnych; – aktywnie i ze zrozumieniem bierze udział w obrzędach liturgii eucharystycznej, odpowiada na wezwania kapłana podczas <i>Modlitwy Eucharystycznej</i>; – dziękuje Bogu za Eucharystię.
	35. Pan Jezus zaprasza nas do komunii, czyli do zjednoczenia z Nim	– Komunia Święta jako zjednoczenie człowieka z Chrystusem i duchowy pokarm. – Zapoznanie z obrzędami Komunii Świętej. – Ukazanie znaczenia Komunii Świętej jako boskiej uczyty we wspólnocie z Bogiem, pokarmu na drogę do nieba. – Uświadomienie, że Komunia Święta jest pokarmem koniecznym w życiu. – Ukazanie, że Komunia Święta jest zjednoczeniem człowieka z Chrystusem.	P: – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi; – opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej; – wyjaśnia pojęcia: „post eucharystyczny”, „Komunia Święta”, „Najświętszy Sakrament”; – uzasadnia potrzebę częstego przyjmowania Komunii Świętej; – tłumaczy, że Komunia Święta jest najważniejszym pokarmem, w którym Jezus daje nam samego siebie; – swoimi słowami ogólnie opowiada, co dzieje się podczas obrzędów Komunii Świętej; – uzasadnia potrzebę regularnego udziału w Eucharystii. PP: – wyraża pragnienie świadomego i głębokiego zjednoczenia z Chrystusem; – odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii;

				- uczy się na pamięć modlitwy przed przyjęciem Komunii Świętej; - wyraża pragnienie częstego przyjmowania Chrystusa w Komunii Świętej.
		36. Msza święta uczta miłości i darem, którym trzeba się dzielić	- Ukazanie wspólnotowego aspektu Eucharystii. - Przyjmując Eucharystię, stajemy się znakiem obecności Jezusa w świecie i mamy obowiązek naśladowania Go w miłości bliźniego. - Eucharystia sakramentem jedności i miłości zbawczej.	P: - tłumaczy, że Jezus przychodzący do nas w Komunii Świętej pragnie, byśmy za Jego przykładem ofiarowali się bliźniemu w miłości; - wyjaśnia, że wspólne uczestniczenie w Eucharystii sprawia, że wierzący tworzą wielką rodzinę, którą łączy miłość Chrystusa oraz wzajemna; - wyjaśnia, na czym polega miłość Jezusa i jak możemy Go naśladować; - wyjaśnia związek między przystępowaniem do sakramentu Eucharystii a dobrym życiem i wypełnianiem przykazań; - podaje przykłady sytuacji w codziennym życiu, które stanowią dobrą okazję dla okazania miłości bliźniego. PP: - wyraża pragnienie spotykania się z Jezusem i z innymi ludźmi na Eucharystii; - odczuwa potrzebę zjednoczenia z Bogiem i bliźnimi poprzez udział w Eucharystii; - podąża za śladem Jezusa, ćwicząc się w miłości bliźnich; - dąży do pojednania i łagodzenia sporów z bliźnimi.

		37. Pan Jezus nam błogosławi i posyła nas do świata	– Znaczenie Bożego błogosławieństwa. – Ukazanie wartości Bożego błogosławieństwa dla człowieka. – Obrzędy zakończenia Mszy Świętej.	P: – wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo; – wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, pozdrowień i wezwań występujących w obrzędach zakończenia Mszy Świętej; – tłumaczy, jakie znaczenie w życiu człowieka ma błogosławieństwo Boże, a także błogosławieństwo rodziców i innych ludzi, którzy nam dobrze życzą; – własnymi słowami i ogólnie opowiada, co dzieje się podczas obrzędów zakończenia Mszy Świętej. PP: – swoimi uczynkami daje świadectwo o Chrystusie posyłającym nas do świata; – świadomie uczestniczy w obrzędach zakończenia Mszy Świętej; – wskazuje znaczenie Bożego błogosławieństwa w życiu człowieka.
V. Jezus jest z nami		38. Pan Bóg chce, aby każdy człowiek był święty	– Zapoznanie z treścią i znaczeniem uroczystości Wszystkich Świętych. – Uświadomienie, że każdy z nas dostał od Boga indywidualne powołanie do świętości. – Uwrażliwienie na tradycję i zwyczaje. – Podziękowanie Bogu za wszystkich świętych – również tych, których nie znamy z imienia. – Przypomnienie, że każdy z nas może i powinien dążyć do świętości.	P: – podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych i wyjaśnia jej znaczenie; – opisuje zwyczaje związane z tym świętem.

			PP: – tłumaczy, że każdy z nas posiada od Boga indywidualne powołanie do świętości i każdy z nas może zostać świętym; – poszukuje dobra i unika zła, wzorując się na postaciach biblijnych i świętych; – z wiarą i nadzieją dąży do świętości, m.in. korzystając z łask, jakie wylewa na nas Bóg Ojciec w sakramentach świętych; – okazuje szacunek dla tradycji.
	39. Pomagamy sobie wzajemnie w drodze do nieba – Dzień Zaduszny	– Zapoznanie ucznia ze znaczeniem Dnia Zadusznego i zwyczajami z nim związanymi. – Czyścić szansą na uwolnienie człowieka z więzów grzechów, z których nie zdołał oswobodzić się za życia. – Ukazanie potrzeby modlitwy za zmarłych w czyśćcu cierpiących. – Obcowanie świętych.	P: – opowiada o tradycjach związanych z obchodami Dnia Zadusznego; – tłumaczy potrzebę modlitwy za zmarłych; – wyjaśnia, czym są niebo, piekło i czyściec.
			PP: – wyjaśnia, czym jest obcowanie świętych; – świadomie modli się za zmarłych; – odwiedza grób zmarłych krewnych, bohaterów narodowych w Dzień Zaduszny.
	40. Czekam na Ciebie, Panie Jezu – Adwent	– Ukazanie znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Znaczenie, symbolika i tradycje związane z okresem Adwentu. – Ukazanie Matki Bożej jako wzoru adwentowej postawy pokornego oczekiwania.	P: – tłumaczy, czym jest i kiedy przypada Adwent; – wyjaśnia, czym są: wieniec adwentowy, roratka, roraty; – wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego.

			– Pokazanie Adwentu jako czasu oczekiwania na przyjście Jezusa, szczególnie w perspektywie nadchodzącej Pierwszej Komunii Świętej. – Chrystus jest obecny wśród nas, podczas każdej Eucharystii, pod postacią chleba i wina.	PP: – wskazuje cechy Maryi, które możemy naśladować, chcąc dobrze przygotować się na przyjście Jezusa; – ucześnie na roraty; – podejmuje wysiłek duchowego przygotowania na przyjście Pana, np. podejmując postanowienia adwentowe.
		41. Boże Narodzenie – Bóg stał się prawdziwym człowiekiem	– Zapoznanie z najważniejszymi zwyczajami związanymi z Narodzeniem Pańskim. – Zwyczaje związane z obchodami świąt Narodzenia Pańskiego. – Religijny wymiar Narodzenia Pańskiego: Syn Boży stał się człowiekiem i przyjął ciało z Maryi Dziewicy. – Zapoznanie z ewangelicznym opisem Narodzenia Pańskiego.	P: – uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia; – wyjaśnia znaczenie terminów: „pasterka”, „Wigilia”; – opowiada własnymi słowami historię narodzenia Pana Jezusa; – opowiada o tradycjach związanych z obchodami świąt Narodzenia i Objawienia Pańskiego; – wyjaśnia znaczenie Wigilii, dzielenia się opłatkiem, pasterki, stajenki, śpiewania kolęd, innych zwyczajów bożonarodzeniowych; – uzasadnia, dlaczego Pan Jezus przyszedł na świat wśród pasterzy.

				PP: – pogłębia więź z Chrystusem narodzonym; – pielęgnuje w swoim życiu osobistym i rodzinnym zwyczaje świąteczne; – wyraża wiarę, zaufanie oraz radość z narodzenia i zmartwychwstania Chrystusa; – raduje się z narodzenia Pana, uczestnicząc we Mszy Świętej w Boże Narodzenie (pasterce); – wymienia nazwy świąt w okresie Bożego Narodzenia wraz z datami ich obchodzenia; – wyjaśnia, dlaczego te dni uczą dzielenia się z innymi; – wie, jak oddawać Bogu cześć i dziękować za to, że Syn Boży stał się człowiekiem.
		42. Objawienie Pańskie – Pan Bóg przychodzi do wszystkich	– Wymiar religijny i tradycyjny święta Objawienia Pańskiego. – Zapoznanie ze znaczeniem i treścią święta Objawienia Pańskiego.	P: – swoimi słowami streszcza ewangeliczną historię o trzech mędrcach i Objawieniu Pańskim; – wymienia tradycyjne imiona trzech mędrców ze Wschodu; – opowiada o tradycji związanej ze świętem Objawienia Pańskiego, w szczególności o zwyczaju oznaczania drzwi domów napisem „C + M + B”; wyjaśnia znaczenie tego napisu.
				PP: – bierze świadomy udział we Mszy Świętej 6 stycznia; – aktywnie uczestniczy w pielęgnowaniu świątecznej tradycji; – okazuje szacunek dla tradycji.

		43. Środa Popielcowa i Wielki Post	- Zapoznanie z obchodami Środy Popielcowej oraz ze znaczeniem i celem Wielkiego Postu. - Tradycje związane z obchodami Środy Popielcowej oraz zwyczaje wielkopostne. - Siedem grzechów głównych. - Najważniejsze dobre uczynki. - Wyjaśnienie sensu wyrzeczeń wielkopostnych. - Zachęta do żywego udziału w życiu Kościoła poprzez głębokie przeżycie Wielkiego Postu. - Ukazanie znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego.	P: - wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami i świętami kościelnymi; - charakteryzuje znaczenie i zwyczaje obchodów Środy Popielcowej i Wielkiego Postu; - tłumaczy, czym jest Wielki Post; - wymienia siedem grzechów głównych; - tłumaczy znaczenie terminów: „post”, „jałmużna”, „nawrócenie”; - wymienia najważniejsze dobre uczynki.
		44. Droga krzyżowa	- Zapoznanie z treścią nabożeństwa drogi krzyżowej. - Struktura, znaczenie i religijny wymiar nabożeństwa drogi krzyżowej. - Liturgia wyrazem wiary w Boga.	PP: - wyjaśnia symbolikę prochu i popiołu; - podejmuje konkretne postanowienie wielkopostne; - uczestniczy w liturgii Środy Popielcowej; - głęboko przeżywa Wielki Post, przygotowując serce na zmartwychwstanie Pana poprzez modlitwę, post, jałmużnę; - recytuje formuły wypowiedziane przez kapłana podczas aktu posypywania głów popiołem. P: - wyjaśnia, kiedy odbywa się i na czym polega droga krzyżowa; - wymienia z pamięci stacje drogi krzyżowej; - swoimi słowami tłumaczy wartość drogi krzyżowej i wyjaśnia, jak ją dobrze przeżyć;

				– wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego.
				PP: – sprawdza w swojej parafii, o której godzinie odbywa się nabożeństwo drogi krzyżowej; – świadomie uczestniczy w nabożeństwie drogi krzyżowej.
				P: – opowiada o tradycjach związanych z Niedzielą Palmową; – swoimi słowami opowiada ewangeliczną historię o uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy; – wyjaśnia znaczenie palmy; – tłumaczy znaczenie terminów: „pasja”, „Wielki Tydzień”, „Niedziela Palmowa”. PP: – uczestniczy w liturgii Niedzieli Palmowej i przygotowuje się do odpowiedniego przeżycia obrzędów Wielkiego Tygodnia; – wierzy w obecność Chrystusa w Eucharystii; – z wdzięcznością uczestniczy w ofierze Chrystusa i Kościoła; – kształtuje w sobie postawę uwielbienia i wdzięczności Jezusowi za mękę i ofiarę na krzyżu dla naszego zbawienia; – wyraża przekonanie o prawdziwości słów Ewangelii; – wyjaśnia, co się dzieje podczas poszczególnych części Mszy Świętej;
		45. Niedziela Palmowa – oddajemy chwałę Jezusowi, naszemu Królowi	– Znaczenie i obchody Niedzieli Palmowej. – Zapoznanie ze znaczeniem Niedzieli Palmowej i Wielkiego Tygodnia. – Eucharystia sakramentem obecności Chrystusa. – Jezusowi należy się najwyższa cześć, ponieważ jest Panem i Bogiem.	

				– wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; – wierzy w obecność Chrystusa w Eucharystii, pragnie przyjmować Komunię Świętą.
		46. Wielki Czwartek – Pan Jezus zaprasza nas do Wieczernika	– Wyjaśnienie znaczenia i symboliki Wielkiego Czwartku. – Wielki Czwartek to pamiątka Ostatniej Wieczerzy, podczas której Pan Jezus ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa. – Uświadomienie obecności w Eucharystii samego Jezusa, który daje nam Siebie jako pokarm. – Eucharystia jako uczta (Mt 26, 26-28), (B.12).	P: – tłumaczy znaczenie Wielkiego Czwartku i tego, co wydarzyło się w Wieczerniku; – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem; – wyjaśnia, czym jest Pascha i Ostatnia Wieczerza; – opowiada o ustanowieniu Eucharystii.
				PP: – w Wielki Czwartek uczestniczy w liturgii Triduum Paschalnego; – pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym.
		47. Jezus wydany za nasze grzechy – Wielki Piątek	– Wyjaśnienie znaczenia i symboliki Wielkiego Piątku. – Jezus został pojmany i niesprawiedliwie osądzony: przyjął na siebie niesprawiedliwy wyrok, aby wyzwolić ludzkość od grzechu.	P: – tłumaczy znaczenie i symbolikę Wielkiego Piątku; – swoimi słowami streszcza ewangeliczną opowieść o pojmaniu, sądzeniu i wyszydzeniu Jezusa.
				PP: – pielęgnuje w sobie postawę wdzięczności Jezusowi za Jego ofiarę na krzyżu; – uczestniczy w Triduum Paschalnym, a w Wielką Sobotę udaje się do kościoła na święcenie pokarmów.

		48. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – zwycięstwo życia i miłości	– Zapoznanie z najważniejszymi zwyczajami związanymi ze Zmartwychwstaniem Pańskim. – Zwyczaje związane z obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego. – Znaczenie i treść Wielkanocy: Jezus pokonał śmierć i zmartwychwstał, by pokazać nam, że my też po śmierci zmartwychwstaniemy. – Uświadomienie obecności Jezusa podczas każdej Mszy Świętej pod postacią chleba i wina. – Biblijna opowieść o zmartwychwstaniu. – Triduum Paschalne. – Każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pana Jezusa.	P: – uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy; – wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy; – wymienia elementy Triduum Paschalnego; – swoimi słowami streszcza biblijną opowieść o zmartwychwstaniu; – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa; – tłumaczy znaczenie słowa „alleluja”; – tłumaczy, że Jezus obecny jest wśród nas podczas każdej Mszy Świętej pod postaciami chleba i wina. PP: – pogłębia więź z Chrystusem narodziłym i zmartwychwstałym; – analizuje, dlaczego Msza Święta jest Ucztą, bezkrwawą Ofiarą, bezkrwawą Gogotą, znakiem jedności i miłości, znakiem zmartwychwstałego Pana; – zna i wyjaśnia podstawowe prawdy na temat Eucharystii i stara się w sobie pielęgnować tęsknotę za przyjmowaniem Pana Jezusa w Komunii Świętej; – wyraża wiarę, zaufanie oraz radość z narodzenia i zmartwychwstania Chrystusa;
--	--	--	--	--

			– pragnie komunii z Chrystusem zmartwychwstałym poprzez udział w niedzielnej liturgii; – okazuje szacunek dla tradycji; – wyjaśnia symbolikę paschału, chorągwi w rękę Jezusa zmartwychwstałego, baranka, białych płócien w pustym grobie; – uczestniczy we Mszy Świętej rezurekcyjnej.
		49. Wniebowstą- pienie Jezusa – mamy pokarm na drogę do Ojca	– Zapoznanie z treścią i znaczeniem uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego. – Pan Jezus wstąpił do nieba czterdzieści dni po zmartwychwstaniu i przyjdzie na ziemię na końcu czasów, by dokonać sądu nad światem. – Uświadomienie, że każdy z nas jest powołany do nieba.
			P: – wyjaśnia znaczenie i treść uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego; – swoimi słowami streszcza biblijne opowiadanie o wniebowstąpieniu; – tłumaczy, że każdy z nas jest powołany przez Boga do życia z Nim po śmierci w niebie; – wymienia dobre nawyki i czynności, które pomagają dostać się do nieba; – zna i wyjaśnia nakaz misyjny, potrafi powtórzyć ostatnie polecenie Jezusa. PP: – dba o swoją wiarę i życie wieczne; – wyczekuje ponownego przyjścia Pana Jezusa; – szuka Bożej obecności każdego dnia; – opowiada, jakie czyny świadczą o przynależności do Jezusa i jak Go można naśladować.

		50. Zesłanie Ducha Świętego	- Wyjaśnienie roli Ducha Świętego i Jego darów w życiu Kościoła i chrześcijan. - Duch Święty kieruje Kościołem i daje nam siłę do czynienia dobra i bycia blisko Pana Boga. - Dary Ducha Świętego. - Zapoznanie z prawdą o współdziałaniu Osób Boskich. - Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego.	P: - definiuje, kim jest Duch Święty i co przynosi człowiekowi; - tłumaczy, jaka jest rola Ducha Świętego w życiu chrześcijan i Kościoła; - swoimi słowami opowiada biblijną historię o zesłaniu Ducha Świętego jako darze Jezusa dla uczniów i początku działalności Kościoła; - wymienia dary Ducha Świętego i owoce Jego działania w naszym życiu; - opowiada o jedności w działaniu Ojca, Syna i Ducha Świętego.
		51. Nabożeństwo majowe	- Pochodzenie i znaczenie <i>Litanii Loretańskiej</i>. - Ukazanie roli Maryi w życiu wierzącego. - Maryja uczy nas rozważania Bożego Słowa i trwania przy Bogu całym sercem – gdy zwracamy się do Niej, Ona ukazuje nam Jezusa.	P: - pokazuje, na czym polega <i>Litania Loretańska</i> i wyjaśnia pochodzenie jej nazwy; - tłumaczy, że Maryja jest wzorem trwania przy Jezusie i rozważania Jego Słowa; - wyjaśnia symbolikę okadzania Najświętszego Sakramentu; - tłumaczy, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu i dlaczego ludzie w ten sposób oddają cześć Chrystusowi; - swoimi słowami opowiada ewangeliczną historię o weselu w Kanie Galilejskiej; - wyjaśnia i uzasadnia, dlaczego warto modlić się za wstawiennictwem Maryi.

			PP: – uczestniczy w nabożeństwie majowym; – adoruje Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie; – stara się naśladować Maryję w jej postawie całkowitego zawierzenia Panu Bogu, posłuszeństwa.
	52. Boże Ciało	– Zapoznanie ze znaczeniem uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej oraz ze związaną z tym świętem tradycją. – Uczczenie Ciała i Krwi Pana Jezusa obecnych w Najświętszym Sakramencie. – Po uroczystej Mszy Świętej udajemy się na uroczystą procesję ulicami naszej parafii, by uwielbiać Jezusa i publicznie wyznawać naszą wiarę.	P: – wyjaśnia istotę święta Bożego Ciała i wymienia tradycje związane z jego obchodami; – tłumaczy znaczenie pojęć: „monstrancja”, „procesja”, „adoracja”, „kadzidło”; – wymienia nabożeństwa związane z adoracją Najświętszego Sakramentu; – objaśnia znaczenie procesji eucharystycznej. PP: – uczestniczy w uroczystej procesji w święto Bożego Ciała; – śpiewa hymn <i>Przed tak wielkim Sakramentem</i>; – omawia, dlaczego Eucharystia zajmuje centralne miejsce w życiu chrześcijanina i Kościoła; – uczy się <i>Pozdrowienia Najświętszego Sakramentu</i>.
	53. Nabożeństwo czerwcowe – czcimy Serce Pana Jezusa	– Zaznajomienie z istotą nabożeństwa czerwcowego. – Podczas nabożeństwa czerwcowego odmawiamy w kościele <i>Litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa</i> oraz <i>Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu</i>.	P: – wyjaśnia, na czym polega nabożeństwo czerwcowe; – wymienia z pamięci trzy dowolne wezwania <i>Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa</i>.

			– Wymieniając różne określenia Pana Jezusa, wielbimy Go za Jego miłość i miłosierdzie oraz prosimy go o pomoc w naśladowaniu Boga w miłości.	PP: – wymienia wydarzenia z codziennego życia, w których on sam albo bliska osoba staje się podobna do Jezusa; – modli się do Najświętszego Serca Jezusa; – uczestniczy w nabożeństwie czerwcowym i adoruje Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie; – prosi Jezusa o pomoc w naśladowaniu Go w miłości do Boga i bliźniego.
		54. Moja Pierwsza Komunia Święta	– Uświadomienie wielkiej wagi wydarzenia, jakim jest pierwsza spowiedź i Pierwsza Komunia Święta. – Pierwsza Komunia Święta to początek nowej drogi życia w łączności z Jezusem w Eucharystii. – Ukazanie potrzeby wdzięczności oraz zachowania największego szacunku do ciała Pana Jezusa przyjmowanego w Komunii Świętej. – Modlitwy do Pana Jezusa po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej.	P: – wymienia i charakteryzuje, na czym polega świadome i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej; – wyjaśnia wagę i znaczenie Pierwszej Komunii Świętej; – recytuje wybraną modlitwę dziękczynną po przystąpieniu do Komunii Świętej; – definiuje, czym jest post eucharystyczny i go zachowuje; – opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej; – uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej; – opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii.

			PP: - czeka na spotkanie z Jezusem w Eucharystii; - dobrze przygotowany i pełen szacunku przystępuje do pierwszej spowiedzi, a potem do Pierwszej Komunii Świętej; - dziękuje Jezusowi, że składa się nam w darze pod postaciami chleba i wina; - wyjaśnia, że Pierwsza Komunia Święta jest początkiem drogi zjednoczenia z Jezusem; - wymienia, co niszczy łączność z Jezusem i modli się o wytrwanie w dobru.
		55. Biały Tydzień - trwajmy przy Panu Jezusie, aby żyć i owocować	- Znaczenie Białego Tygodnia i charakterystyka obchodów poszczególnych dni Białego Tygodnia. - Wezwanie do trwania w czystości serca i częstego spotkania z Jezusem w sakramentach. - Pierwsze piątki miesiąca. - Zachęta do praktykowania pierwszych piątków miesiąca jako regularnych spotkań z Jezusem.
			P: - wyjaśnia znaczenie Białego Tygodnia; - objaśnia, o co modlimy się w poszczególne dni Białego Tygodnia.
			PP: - dba o czystość serca i o częste spotkanie z Panem Bogiem w sakramentach; - świadomie i z wdzięcznością uczestniczy w liturgii Białego Tygodnia; - własnymi słowami modli się dziękczynnie za dar Komunii Świętej; - definiuje, czym są misje i jak je wspomagać; - wyjaśnia, czym są pierwsze piątki miesiąca i postanawia brać udział w tej praktyce;

				– wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca.
		56. Wakacje okazją do okazania wierności Panu Jezusowi	– Pan Jezus jest z nami obecny cokolwiek robimy i gdziekolwiek jesteśmy. – Wezwanie do wierności Panu Jezusowi w czasie wakacji poprzez regularne uczestnictwo w niedzielnej Eucharystii, codzienną modlitwę, zachowywanie przykazań.	P: – podaje przykłady sytuacji, w jaki sposób podczas wakacji może żyć Ewangelią i Eucharystią, dochowując wierności Panu Jezusowi; – tłumaczy, że Jezus jest obecny ciągle wśród nas, również podczas naszych wakacyjnych wędrówek; – potrafi wskazać, co sprzyja pogłębianiu przyjaźni z Jezusem; – umie wyjaśnić znaczenie niedzielnej Eucharystii – że jest to znak dzielenia się nowym życiem, udzielanym człowiekowi przez Boga, znak dzielenia się miłością, jednością i pokojem. PP: – dochowuje wierności Ewangelii i daje świadectwo swojej wiary podczas przerwy wakacyjnej, ale też na co dzień; – wyraża wdzięczność Bogu i wychwala Go za piękno stworzonego świata; – modli się o dobre przeżycie wakacji; – stara się o wierność Bogu przez codzienną modlitwę i niedzielną Eucharystię.